

LaRouche: Huvudfrågan i valdebatterna är George W. Bushs sinnessjukdom

Det än så länge outtalade huvudämnet att ta upp i presidentvalsdebatterna mellan George W. Bush och John Kerry är den sinnessjukdom som George W. Bush lider av. Den mest kortfattade och uppriktiga, men likväl medkännande redogörelsen för George W. Bushs mångfaldiga personlighetsstörningar återfinns i dr. Justin Franks studie, *Bush on the Couch: Inside the Mind of the President* (New York: HarperCollins, 2004). Dr. Frank är en framstående psykoanalytiker som undervisar vid George Washington University Medical Center. Hans meriter är imponerande och hans djupgående studie av presidenten, grundad på en oerhörd mängd offentlig dokumentation – såväl självbiografisk som biografisk, oräkneliga timmar videoupptagningar av presidenten, uttalanden från nära medarbetare och släktingar, som spänner över nästan hela George W. Bushs liv – visar på ett övertygande sätt att mr. Bush är i behov av läkarvård.

Som dr. Frank summerar fallet i det inledande kapitlet: "Om en av mina patienter upprepade gånger sa en sak men gjorde en annan, skulle jag vilja veta varför. Om jag upptäckte att han ofta använde ord som dolde deras verkliga innebörd och visade upp en persona som fördunklade handlingarnas egentliga natur, skulle jag bli än mer bekymrad. Om han presenterade en rigid syn på världen som karaktäriseras av en överförenklad distinktion mellan rätt och fel, gott och ont, allierade och fiender, skulle jag ifrågasätta hans förmåga att uppfatta verkligheten. Och om hans handlingar röjde en ej erkänd – rentav sadistisk – likgiltighet för mänskligt lidande, insvept i gudfruktiga anspråk på medkänsla, skulle jag oro mig för de individers säkerhet som han berör. Under de tre senaste åren har jag med stigande oro iakttagit en sådan individs inkonsekventa handlande och förnekanden. Men han är inte en av mina patienter. Han är vår president."

I sin 219 sidor långa kliniska diagnos av presidentens psykiska tillstånd drar dr. Frank slutsatsen att

mr. Bush lider av en rad allvarliga störningar, som dock går att bota. Dessa inkluderar: ADHD; obehandlad och ej botad alkoholism (nykter alkoholist); ett omnipotenskomplex; paranoia; oedipuskomplex; sadism; en mild form av Tourettes syndrom; samt reducerad kapacitet att skilja mellan verklighet och fantasi.

Dessa diagnostiserade personlighetsstörningar kan inte svepas under mattan. Det amerikanska presidentvalets utgång den 2 november 2004 kommer att avgöra USA:s och världens framtid. Jag uppmanar alla amerikaner att läsa dr. Franks alarmerande resultat. Jag anmodar också de ansvariga för de kommande presidentvalsdebatterna, inklusive kandidaterna själva, att godta det faktum att ingen seriös policydialog kan föras, förrän detta ämne har tagits upp till behandling, rättframt och offentligt. Det amerikanska folket har rätt att känna till att den sittande presidenten, som vill bli återvald, lider av en rad personlighetsstörningar som redan allvarligt har påverkat USA:s nationella säkerhet, och som svårt har skadat några av våra mest betydande internationella partnerskap.

Ledamöterna av USA:s kongress var kloka nog att föreslå och ratificera det 25:e tillägget till konstitutionen, som skapade förfarandet för att avsätta presidenten från hans ämbete, om det fastställs att "han är oförmögen att fullgöra sitt ämbetes befogenheter och plikter". När det gäller den nuvarande presidenten, George W. Bush, har vi fördelen att ha ett presidentval, bara några veckor från nu. Det skulle vara en allvarlig underlåtenhetsynd att skyla över denna känsliga konstitutionella fråga, och överlåta ansvaret på vicepresident Dick Cheney, om Bush-Cheney skulle återväljas, och ett påföljande, oundvikligt psykiskt sammanbrott skulle inträffa.

Lyndon H. LaRouche
27 september 2004